

บทที่ 4

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างวิธีสอนอ่านโดยใช้เทคนิคการสร้างไคอะแกรม กับวิธีสอนอ่านตามปกติ ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัยและอภิปรายผลดังนี้

4.1 คะแนนผลการสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนผลการสอบก่อนเรียนและหลังเรียนจากการตอบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ได้แสดงไว้ในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนจากการตอบแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน

กลุ่มตัวอย่าง	ผลสอบก่อนเรียน			ผลสอบหลังเรียน	
	n	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
กลุ่มทดลอง	32	12.75	4.21	21.87	4.53
กลุ่มควบคุม	32	12.56	3.96	19.75	3.45

ตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยคะแนนผลการสอบก่อนเรียนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มทดลอง และในกลุ่มควบคุมเท่ากับ 12.75 และ 12.56 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.21 และ 3.65 ตามลำดับ ซึ่งเมื่อทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลการสอบก่อนเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยสถิติ t-test แล้ว ปรากฏว่าไม่แตกต่างกันที่นัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ .05 และคะแนนผลการสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เท่ากับ 21.87 และ 19.75 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.53 และ 3.45 ตามลำดับ

4.2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนใน

กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมได้ผล ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 การทดสอบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ

ภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ (คะแนนผลการสอบหลังเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลองและควบคุมได้ผลดังตารางที่ 4)

กลุ่มตัวอย่าง	n	$\bar{X}$	S.D.	t-value
กลุ่มทดลอง	32	21.87	4.53	2.11 *
กลุ่มควบคุม	32	19.75	3.45	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4 แสดงว่ากลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษแตกต่างจากกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยการสอนโดยใช้เทคนิคการสร้างไคอะแกรม มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษสูงกว่าการสอนปกติ

4.3 อภิปรายผลการวิจัย

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการสอนโดยใช้เทคนิคการสร้างไคอะแกรมกับการสอนปกติ ผลปรากฏว่า นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอุณิษฐ์ วรรณจิต (2536), นพพล ปู่ชูประเสริฐ (2533), Alvermann (1982), Sinatra and Stahl Gemake (1982), John (อ้างถึงในนพพล ปู่ชูประเสริฐ, 2533), Jones (1984), Carter (1985), Reutzel (1985), Reutzel (อ้างถึงในนพพล ปู่ชูประเสริฐ, 2533), Pittleman (1985), Foley (1986), Dyer (1986), Alvermann, Boothby and Wolfe (1988), Johnson (1988), Brent (1988)

ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ การสอนโดยใช้เทคนิคการสร้างไคอะแกรมเป็นกิจกรรม การอ่านที่ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการคิด และวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล ในการที่จะแยกแยะ ใจความสำคัญออกจากใจความย่อย ๆ จัดแยกประเภทของรายละเอียดเป็นกลุ่มตาม ความสัมพันธ์ แล้วสรุปโยงความสัมพันธ์ของเนื้อความเข้าด้วยกัน ตามโครงสร้างของบทอ่าน เทคนิคการสร้างไคอะแกรมจะทำให้ผู้อ่านมองเห็นความสัมพันธ์ของเนื้อความในบทอ่านนั้น อย่างชัดเจน และเป็นลำดับขั้นตอน นอกจากนี้ ยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถจับใจความสำคัญ ของเรื่องที่อ่านได้ดียิ่งขึ้น ดังจะเห็นได้จากงานวิจัยของ Alvermann (1982) ที่พบว่านักเรียน ที่เรียนด้วยการใช้เทคนิคการสร้างไคอะแกรมในการอ่าน สามารถจำใจความสำคัญของ เรื่องได้ถึงร้อยละ 73 ในขณะที่นักเรียนที่เรียนด้วยการอ่านแบบปกติสามารถจำได้เพียง ร้อยละ 57 และงานวิจัยของ Foley (1986) ที่พบว่านักเรียนที่เรียนโดยการใช้เทคนิคการ สร้างไคอะแกรมหลังการอ่าน สามารถจำใจความสำคัญของเนื้อเรื่องที่อ่านและมีความ คงทนในการจำ แตกต่างจากนักเรียนที่เรียนโดยการตอบคำถามหลังการอ่านอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเนื่องจากในขณะที่ทำไคอะแกรมผู้อ่านจะต้องใช้ทั้ง ความคิด วิเคราะห์และจินตนาการไปด้วยกันตลอดเวลาจึง ทำให้ผู้อ่านมีความเข้าใจใน สิ่งที่อ่านได้อย่างละเอียดและเป็นขั้นตอน ซึ่งตรงกับแนวคิดของ Stauffer (อ้างถึงใน นพพล ปู่ชูประเสริฐ, 2533) ที่ว่าการที่ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมซึ่งต้องใช้ความคิดในขณะที่ อ่าน จะทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในสิ่งที่อ่านได้ดียิ่งขึ้น การสอนอ่านโดยใช้เทคนิคการ สร้างไคอะแกรมเป็นการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกกระบวนการคิดในการอ่าน เพื่อให้ เข้าใจเรื่อง จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน และสามารถคิดรูปแบบของการทำไคอะแกรม ให้เหมาะกับเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง เทคนิคการสอนโดยใช้เทคนิคการสร้างไคอะแกรมเน้น

ให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการคิด ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการคิดได้เป็นอย่างดีเพราะทุกขั้นตอนของการทำไคอะแกรม ที่เริ่มจากการอ่านเรื่อง อภิปรายเรื่องร่วมกันการทำไคอะแกรม ตลอดทั้งการรายงานไคอะแกรม และการทำกิจกรรมเสริมทักษะทางภาษา ผู้เรียนจะต้องใช้กระบวนการคิด และเลือกทำกิจกรรมที่เห็นว่าเหมาะสมได้ถูกต้อง การทำไคอะแกรมผู้เรียนจะได้ฝึกการจับใจความโดยรวม และถ่ายทอดความเข้าใจออกมาในรูปของไคอะแกรม ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้เป็นธรรมชาติ อีกทั้งขณะที่นักเรียนทำไคอะแกรม ยังได้ฝึกทักษะทางการคิด คือ คิดหารูปแบบของการทำไคอะแกรมที่เหมาะสมกับเรื่อง คิดถึงภาษาที่จะใช้ในการเขียนไคอะแกรมเพื่อเสนอต่อเพื่อน ๆ ตามความเข้าใจของตน ซึ่งสิ่งเหล่านี้ช่วยให้ผู้เรียน เรียนโดยใช้กระบวนการทางการคิดของตนมากกว่ากลุ่มควบคุม และส่งผลให้เกิดความเข้าใจในการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม

นอกจากนี้ยังพบว่าบรรยากาศในชั้นเรียนของนักเรียน ที่เรียนโดยใช้เทคนิคการสร้างไคอะแกรมนักเรียนจะมีปฏิสัมพันธ์กันในกลุ่มเป็นข้อดี ซึ่งส่งผลให้ผลการเรียนดีขึ้นซึ่งสอดคล้องกับที่ Davidson (1982) ได้กล่าวว่า การที่ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กันในขณะทำไคอะแกรมจะทำให้เกิดความเข้าใจกันและใช้กระบวนการคิดอย่างมีเหตุผลอันจะทำให้ความเข้าใจในเรื่องที่อ่านดีขึ้น

อาจกล่าวได้ว่า เทคนิคการสร้างไคอะแกรมเป็นวิธีสอนอ่านวิธีหนึ่งที่ได้ผลดีและสามารถ พัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนให้ดีขึ้น